

[Poul Møller.]

at have sin egen mælkeordning som en hvilken som helst stor købstadkommune i landet. Jeg kan derfor ikke se, at det skulle være påkrævet at pålægge Gladsakse kommune at have en mælkeordning sammen med andre storkøbenhavnske kommuner.

Jeg ser vel, at det i mange henseender kan være påkrævet at have hovedstadsordninger — og det samme mener vel den højtærede økonomiminister — men jeg synes, at netop på dette felt er der liden grund til, når en kommunalbestyrelse entstemmigt beder om at måtte gennemføre sin egen mælkeordning, at ministeriet pålægger kommunen at være medlem af en storkøbenhavnsk mælkeordning, hvori den pågældende kommunalbestyrelse anser sig for at være forfordelt ved selve fordelingen af mælken.

Jeg har derfor tilladt mig at stille det anførte spørgsmål og beder meget om at få en forklaring på, hvorfor handelsministeren har pålagt Gladsakse kommune noget sådant.

Den fungerende handelsminister (Bertel Dahlgaard): Den afgørelse, som det ærede medlem hr. Poul Møllers spørgsmål sigter til, er truffet af handelsministeren i henhold til mælkelovens § 11, stk. 4. Jeg skal nu prøve at gengive de synspunkter, der ligger bag denne afgørelse.

Efter den nævnte bestemmelse kan handelsministeren, hvis det skønnes påkrævet — som også omtalt af det ærede medlem — at en mælkeordning omfatter 2 eller flere kommuner, og der ikke mellem de vedkommende kommunalbestyrelser kan opnås enighed om sagen, træffe afgørelsen.

I november 1959 meddelte det storkøbenhavnske kommunale mælkeudvalg handelsministeren, at 12 af de under den nuværende mælkeordning henhørende 13 kommuner tiltrådte et forslag til en ny mælkeordning for Storkøbenhavn, og samtidig anmodede udvalget handelsministeren om at afgøre, om dette forslag kunne stadfæstes.

I samme måned spurgte Gladsakse kommune handelsministeren, om kommunen kunne få godkendt en særlig mælkeordning, således at kommunen ikke blev omfattet af den mælkeordning, der nu blev foreslået

af Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg.

Realiteten i sagen har været, at Gladsakse kommune i og for sig var enig i det ønskelige i en storkøbenhavnsk mælkeordning, men blot ikke kunne tiltræde de i forslaget indeholdte bestemmelser om de enkelte mejeriers salgsandele og salgsområder. Gladsakse kommune mente, at Gladsakse mejeri ved den nye ordning ville få en for lille salgsandel og et for mejeriet uhensigtsmæssigt salgsområde.

Den nuværende mælkeordning omfatter København, Frederiksberg, Gentofte, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Herlev, Lyngby-Tårnbæk, Tårnby, Store-Magleby, Dragør, Søllerød og Gladsakse kommuner.

Når handelsministeren har fundet det påkrævet, at der opretholdes en fælles mælkeordning for disse storkøbenhavnske kommuner, sådan som det har været tilfældet, siden den første storkøbenhavnske mælkeordning blev etableret i 1941, er det bl. a., fordi disse kommuner udgør en i forsyningsmæssig henseende naturlig enhed. Det er ønskeligt inden for et sådant område, at mælkeprisen er ensartet, således at befolkningen skal betale det samme for mælken, uanset i hvilken af de storkøbenhavnske kommuner den købes. Men hertil kommer, at det er af prismæssig og forsyningsmæssig betydning, at produktionen tilrettelægges under ét for samtlige storkøbenhavnske mejerier, og at det er naturligt, at mejerierne koordinerer deres indkøb og forhandler om fælles interesser gennem ét organ — jeg forstod da også, at det ærede medlem hr. Poul Møller i og for sig ikke er uenig i denne betragtning.

Da man måtte lægge vægt på at få en enig indstilling fra alle de 13 kommuner om den nye storkøbenhavnske mælkeordning, optog handelsministeren forhandlinger om sagen dels med borgmestrene for de pågældende kommuner, dels med formanden for det storkøbenhavnske kommunale mælkeudvalg, borgmester Stæhr Johansen, og borgmesteren i Gladsakse, det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen.

Under disse forhandlinger kom det til at ligge helt klart, at de fordele, der er forbundet med at have en fælles mælkeordning for de pågældende 13 kommuner, ikke